

и піє моа та крѣвь, въ мене пре-
быває, и азъ въ него.

57 Каквото щє ме прати жи-
вю Отецъ, и азъ живеемъ за-
ради Отца: такъ и оный който
ме їде, щє да бѣде живъ и той
заради мене.

58 Тоа е хлѣбо, който слѣзе
отъ небо то не каквото що їд-
доха отцы те ваши манна та, и
оумреха: който їде тоа хлѣвъ,
щє да бѣде живъ во вѣки.

59 Тїа словеса рече (Исусъ)
въ соборище то, като оучеше въ
Капернаѣмъ.

60 Мнозина прочее отъ оуче-
ници те мѣ, като чуха, рекоха
жестокѣ е това слово, и кой мо-
же да го послѣша.

61 Я Исусъ понеже знаеше
въ себе си, защо роптатъ за то-
ва (слово) оученецы те мѣ, рече
имъ: това ли вы сокладываѣте.

62 Яко бехте видели Сына
человѣческаго де се качѣва тамъ
гдѣто е былъ перво.

63 Дѣха е който ѡживлава:
плотьта не ползѣва нищо: дѣ-
мы те които въ говоримъ азъ,
дѣхъ са и животъ.

64 Но їма отъ васъ иѣкон,
които не вѣрѣватъ, защо то Ис-
сусъ знаеше отъ край, кои са о-
ніа щото не вѣрѣватъ, и кой е
оный щото щє да го предаде.

65 И говореше: затова въ ре-
кохъ защо никой не може да дойде
при мене ако не мѣ е дадено отъ
Отца моего.

66 Отъ това мнозина отъ оу-

ченицы те мѣ се върнаха назадъ
и не ходѣха веке съ него.

67 Рече прочее Исусъ на два-
наесе те да не искате и вые да
си идете;

68 Отговори мѣ Симонъ Петръ
Господи при кого да идеме; ты
имашъ словеса на вѣчныатъ жи-
вотъ.

69 И нїе повѣровахѣме и поз-
нахѣме защо си ты Христосъ Сынъ
на Бога живагъ.

70 Я Исусъ имъ отговори: не
избрахъ ли вы азъ дванаесе те,
и единъ отъ васъ е дїаволъ.

71 И това говореше за Іуда
(който беше сынъ) на Симона
Искарїотскагъ, зашто то той щєше
да го предаде, който беше единъ
отъ дванаесе те.

ГЛАВА 7.

И послѣ по това ходеше Исусъ
по Галїлеа: зашто не щєше да
ходи по Іудеа, понеже го трасѣха
Іудеи те да го оубїятъ.

2 И беше близъ празднико
Іудейскїй, (който се и менѣва)
сѣнопотченїе.

3 И рекоха мѣ братїа та мѣ:
излѣзни отъ тѣска и иди во Іу-
деа та, да видатъ и оученицы
те ти дѣла та които правишъ.

4 Зашто никой не прави не-
що скрышнѣ ако иска самъ да
бѣде їавенъ: ако правишъ тїа
(дѣла) їави себеси на свѣтѣтъ.

5 Зашто ни братїа та мѣ не
вѣроваха въ него.